δύσπορον, δυσχερὲς, δύσκολον· δυσπόριστον, δυσεύρετον· δυσπεί-

μαστον, δυσπόριστον, δυσζήτητον, δυσεύρετον, δυσάληπτον·

δυσέφικτον, τὸ δυσεπίληπτον· δυσδιάφευκτον, τὸ δυσχερῶς

διαφευκτόν· δυσαλθὲς, δυσίατον, δυσθεράπευτον· δυσξύμβλητα,

τὰ δυσνόητα· δυσπρόσιτα, τὰ δυσχώρητα· δυσαίακτα, ὅσα τῶν

ζῴων δυσκινήτως πρὸς φυσικὴν θάνατον ἔχουσιν· ὡς ὁ κορυδαλλός

καὶ ὁ ὄνος καὶ ἵπποις: δυσόρεκτα, τὸ κατὰ [illegible] ἀπέλευσιν

ψυχῆς· διαιρεῖται ἢ τὸ μὴ καθολικὴν γνῶσιν μετὰ [illegible] μορφῆς· οἱ

ον τὸ ξύλον τοῦ ζῴου· ἢ δυσόρατον εἰσὸν ἐστι, τὸ κατὰ μετασχηματισμὸν

καὶ ὡς κατὰ τὸ εἶδος ἐπιφαινόμενον· ὡς εἰπεῖν τὸ ἀγγελικὸν διαιρῶν

καὶ ψυχῆς· ἀγγέλους μὲν προσεῖχον τινὲς, ὡς εἶδος νοερὸν καὶ

ἀσώματον· καὶ ὡς εἶδος τὸ ὅρον, καὶ ὁ κατ' ἐπιγραφήν· ψυχὴν δὲ

ὡς εἶδος αὐτοκίνητον· νοερὸν· ἐνσώματον [illegible] σωματουμένην· ζῴου πρῶτον

εἶδος· καὶ ὡς εἶδος τὸ εἶδος καὶ τὸν ὅρον, ὃ καὶ τὴν ἀγγελικὴν ἐπιγραφὴν

μετὰ ποιητῆς· διαιρῶν δὲ ζῴου λογικοῦ ἀθανάτου· τὸ γνώμην

τοῦ ἀγαθοῦ ὁρίζει καὶ πεσοῦ: δείκνυται, κἀν πέση· δύναμις, κατὰ θεὸν

δὸς πεποιθότας, καὶ ἔχοντας δυσχεραίνοντας· δυσφορέω, βαρέως

δυσφορουμένη, ἢ δυσφορεῖ: ἐπαλωθὲν, ἐκρατήθησαν· ἐμβριμώμενα,

μετὰ ὀργῆς λαλήματα: ἐβένους καὶ ἔβενος ξύλον ὁ ἐκτιμώμενον:

ἐβενόν, ἀπὸ τοῦ ἔβορ ἡ θάλασσα· ὅσοι μᾶλλον τοῖς ἔθνεσι τινοῦ:

ἐάσουν, συγχωρεῖσθαι· ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ· τὸ ἑβδομηκοστάκις

πέντε.

τὸ ἔμε
τὰ ᾶ: